

» PBI IN MEXICO

De Mexicaanse gast, Rogelio Teliz Garcia, had een film meegebracht waarin de rechteloosheid van de inheemse bevolking in het zuidelijk berggebied van Mexico werd getoond. Zo is de Mexicaanse overheid bezig om ten zuiden van Acapulco in de staat Guerrero een dam te bouwen. De inheemse boeren zullen hierdoor hun land kwijtraken omdat het onder water zal komen te liggen. Als de bevolking zich verzet tegen de plannen, wordt zij geïntimideerd of met de dood bedreigd door de overheid.

Rogelio's organisatie Tlachinollan is werkzaam in dit gebied en probeert zo gedetailleerd mogelijk alle gevallen van mensenrechtenschendingen te documenteren. Dit is de enige manier waarop ze aan de kaak kunnen worden gesteld. Verder wil de organisatie bekendheid geven aan de wanpraktijken van de Mexicaanse overheid. Deze wil zich ten opzichte van de internationale gemeenschap namelijk graag voordoen als een land dat de mensenrechten eerbiedigt. Het land heeft allerlei verdragen over het naleven van de mensenrechten ondertekend. Toch probeert de overheid de verdragen regelmatig te ontduiken als dat beter uitkomt. Door

deze handelwijze openbaar te maken, wordt Mexico in verlegenheid gebracht. Mensenrechtenactivisten hopen dat de Mexicaanse regering zich, door de aanwezigheid van internationale waarnemers, gedwongen voelt de richtlijnen van de verdragen in ere te houden.

PBI IN NEPAL

Het organiseren van het Nepal-onderdeel van deze middag had nogal wat voeten in de aarde. De genodigde gast uit Nepal kon niet komen en de toekomstige projectvrijwilligster was ziek op het moment suprême. De dagvoorzitter Ton Bil sprak daarom Marlou Pijnappel, programmamedewerkster van het Nepal-project van ICCO-Kerk in Actie, en met Jet van Haitsma, coördinator van PBI Nederland. Marlou gaf een kort historisch overzicht van de geschiedenis van de mensenrechtensituatie in Nepal. Ook vertelde zij dat het kantoor van WOREC, een vrouwenrechtenorganisatie en deelnemer aan PBI-trainingen, pas bekogeld was. Jet vertelde hoe PBI te werk gaat om te bepalen of organisaties in Nepal beschermd worden door PBI. "Het onderzoek richt zich op een aantal criteria. Allereerst is van belang dat de organisaties volledig geweldloos zijn. Deze geweldloosheid is een

absolute voorwaarde voor PBI. Ook speelt mee uit welke hoek de dreiging komt, en of de doelen van de organisatie in lijn zijn met de PBI-doelen." Op dit moment is het project van PBI in Nepal nog in ontwikkeling, maar wel uit de onderzoeks- en opbouwfasen. PBI begeleidt er nu vier organisaties en geeft er trainingen.

PBI IN COLOMBIA

Aan het eind van de dag was het woord aan Moritz Tenthoff, een net uit Colombia teruggekeerde PBI-vrijwilliger. Hij vertelde over zijn ervaringen in het noorden van Colombia. "Er wordt veel gecommuniceerd tussen de PBI-onderdelen, zoals landengroepen en projecten. Deze communicatie is nodig om de internationale gemeenschap op de hoogte te brengen van gebeurtenissen met betrekking tot de mensenrechtensituatie in Colombia. Vanuit het noorden van Colombia is er veel contact met de hoofdstad. En vanuit de hoofdstad communiceert men met de rest van de wereld."

En zo kwam een einde aan een energerende middag, die genoeg inspireerde om het werk voor PBI nog lang voort te zetten.

● INDONESIAË

De problematiek van Jakarta

TEKST TESSA DE RYCK

Vlabbij het PBI-huis scheuren aanhangers van een van de twee kandidaten voor de lokale gouverneursverkiezingen, vlaggenzwaaiend en gehuld in t-shirts in de kleuren van hun favoriet, op motorfietsen door de straten van Jakarta.

Een paar kilometer verderop demonstreren arbeiders tegen het plan van Nike om hun fabrieken te verplaatsen. Demonstraties en optochten, al dan niet politiek getint, vormen naast de files en overstromingen tijdens het regenseizoen alledaagse verkeersobstakels. De meeste van deze typische grote stadsproblemen zijn de inwoners van de andere eilanden grotendeels vreemd. Zij hebben andere dingen aan hun hoofd.

Het verschil in mentaliteit en economische ontwikkeling tussen Jakarta en de rest van Indonesië (een paar

grotere steden op Java daargelaten) is gigantisch. Dit draagt ertoe bij dat vrijwel elke bewoner van de andere

eilanden gruwelt van Jakarta, een stad die voor hen de belichaming is van hebzucht en het kwaad. Een jongen uit het oosten van Indonesië, die voor het eerst in Jakarta was, zei dat hij in die eerste vijf dagen in de hoofdstad nog niets 'goeds' was tegengekomen.

De meeste mensen in Jakarta hebben op hun beurt geen flauw benul van de problematiek buiten de stad. Ze hebben het te druk met hun eigen problemen, want voor de minderbedeelden kan het leven in deze vuile, hete stad een zware beproeving zijn. Jakarta telt twaalf miljoen inwoners, waarvan naar schatting veertig procent onder de armoedegrens leeft. Alleen in de rijke wijken in de stad is het leven vrij zorgeloos.

ECONOMIE EN MENSENRECHTEN
Jakarta is het politieke en economische centrum van Indonesië. Het geld dat wordt verdiend met hout-

kap in Papua, marmerdelving op de Oostelijke eilanden, gaswinning in Oost-Java, zandwinning op de kleine eilandjes nabij Singapore en palmolieplantages op Kalimantan, stroomt Jakarta met miljoenen tegelijk binnen. Al die economische activiteiten verhoogt ook de druk op talrijke natuurlijk hulpbronnen. PBI Indonesië houdt zich dan ook in toenemende mate bezig met milieukwesties.

Daarnaast neemt ook de druk op de lokale bevolking toe. Er zijn steeds meer landconflicten, met dreigend gevaar voor horizontale conflicten tussen dorpen, stammen, etnische of religieuze groepen die klem komen te zitten tussen de belangen van politici, zakenlui, leger en politie. De uitvoerende, wetgevende en controlerende macht overlappen elkaar ook nog eens vaak, waardoor veel plegers van onrecht ongestraft blijven.

BEKNOPT

PBI heeft ruim 15 vrijwilligers in Indonesië, verdeeld over vier teams. Het Jakarta-team, waar Tessa de Ryck onderdeel van uitmaakt, verricht voornamelijk ondersteunende taken. Daarnaast lobbiet zij bij ambassades en onderhoudt zij contacten met de politie en het leger. Bij het team in Atjeh ligt het accent momenteel op vredeseducatie. De twee teams in Papua houden zich bezig met begeleidingswerk en vredeseducatie. Bij deze teams heerst bezorgdheid over de veiligheid van twee bekende mensenrechtenverdedigers: Yan Christian Warinussy, directeur van LP3BH, en Alberth Rumbekwan, directeur van de Papuase afdeling van Komnas HAM. Beide organisaties worden door PBI begeleid.

GUATEMALA ●

In Memoriam: Pepe Méndez

Na zich meer dan 19 jaar voor PBI te hebben ingezet, neemt Pim van Sambeek, secretaris van PBI Nederland, afscheid. In zijn laatste actieve dagen ontving hij op de valreep nog een vreselijk bericht uit Guatemala.

'Eind jaren tachtig en begin jaren negentig, maar ook bij diverse gelegenheden daarna, heeft het PBI-team in Guatemala voor een intensieve begeleiding gezorgd van Amílcar Méndez en zijn familie. Amílcar was één van de bekendste mensenrechtenleiders van Guatemala en kreeg vele doodsbedreigingen. Hij heeft altijd publiekelijk »

Pim, zijn vriendin María en de familie Méndez. Helemaal links staat Pepe naast zijn vader.

» verkondigd dat hij die tijd waarschijnlijk niet zou hebben overleefd als hij niet door PBI was begeleid.

Toen ik van 1988 tot 1990 namens PBI in Guatemala was, hadden we zelfs een tweede huis in het noordelijke departement El Quiché om Amílcar en zijn familie zoveel mogelijk te kunnen begeleiden. Wij, de PBI-vrijwilligers, waren dan ook geregeld thuis bij hem en zijn drie kinderen. Zijn zoon Pepe was een beginnende puber, een beleefde en aardige jongen. Negen jaar na mijn vertrek uit Guatemala had ik met diverse PBI'ers een etentje bij de familie Méndez. Pepe bleek een aankomend vliegtuigkundig ingenieur te zijn, die ons na afloop naar huis bracht. Vorige zomer

waren mijn vriendin María en ik weer in Guatemala en bezochten we met enkele leden van het PBI-team de familie. Pepe was inmiddels getrouwd en had een jonge tweeling, Andrea en Amílcar. Hij was er die avond niet bij omdat hij dienst had in de verkeers-toren van het Guatemalteekse vliegveld, waar hij een leidinggevende functie had. Miriam, zijn moeder, zei die avond dat ze zo opgelucht was dat na al die jaren van stress er weer rust in de familie was en dat de kinderen zo goed waren terechtgekomen.

Maar zaterdag 18 augustus kreeg ik het schokkende bericht dat Pepe de avond ervoor was vermoord. Hij zat als passagier in een auto van zijn werk. De auto stond vast in een file, en van

dichtbij had iemand zijn vuurwapen op hem leeggeschoten. Zijn ouders moesten hun zoon vol kogelgaten identificeren. Ik heb Amílcar gebeld om mijn medeleven te uiten. Hij dacht hetzelfde als ik na het horen van het bericht: dit is wraak op hem, op deze manier hebben ze na vele jaren hem toch weten te treffen omdat hij diverse mensen niet met rust had gelaten na het schenden van mensenrechten. De vrouw en de moeder van Pepe zijn ontroostbaar.'

Of de dader van de moord op Pepe Méndez ooit wordt gevonden, valt te betwijfelen. De straffeloosheid in Guatemala bedraagt 97 procent.

● COLOMBIA

Roos in Colombia

TEKST FEMKE STROOMER

Roos Stringer werkt sinds februari 2007 als vrijwilliger voor PBI in Turbo, gelegen in Uraba, Colombia. Dit team begeleidt al bijna tien jaar verschillende gemeenschappen in de regio. Roos was zeer vereerd om mensen te begeleiden die op vreedzame wijze verzet bieden aan de vele problemen en die aan concrete voorstellen en oplossingen werken.

Roos is tot nu toe vooral veel in de Vredesgemeenschap San Jose de Apartado werkzaam geweest. Deze gemeenschap ligt in een heuvelrijk gebied, ongeveer een uur met de auto van Turbo vandaan. Een van de manieren waarop de Vredesgemeenschap probeert hun leefsituatie te verbeteren is door de 'Universidad Campesina' (Boeren Universiteit) mee te organiseren. Deze bijeenkomst is ontstaan toen het Internationaal Gerechtshof voor de Mensenrechten in 2003 alle vredesgemeenschappen

uit Colombia bijeen had geroepen. Ze besloten hun krachten te bundelen met twee speerpunten:

1. De staat wordt niet langer als gesprekspartner erkent aangezien dezelfde staat geweld tegen de gemeenschappen gebruikt. Tegelijkertijd worden strategieën bedacht om de situatie te verbeteren. Het zoeken van internationale steun, om zo druk uit te oefenen op de Colombiaanse regering, is zo'n strategie.

2. De Universidad Campesina. Deze bijeenkomst heeft als hoofddoel 'het creëren van een betere wereld'. De participanten komen een paar keer per jaar bijeen om gedurende twee weken aan de volgende thema's te werken:

- Landbouw, en hoe dit op ecologische wijze te realiseren.
- Onderwijs: het ontwikkelen van lesmateriaal dat past bij hun leefwijze en kinderen leert trots te zijn op hun afkomst. Zo trekken ze niet meteen na hun studie naar de steden en kunnen ze het verzets- en vredesproces voort zetten.
- Juridisch/filosofisch: het ontwikkelen van strategieën tegen juridische trucs waarmee gepoogd wordt leden van de gemeenschappen gevangen te nemen.
- Gezondheid: het consumeren van onder andere gezond voedsel ter preventie van ziektes en het opdoen van kennis van natuurlijke geneeswijzen.

Aangezien de gemeenschappen regelmatig met economische blokkades te maken hebben gehad, en daardoor honger hebben geleden, achten zij het noodzakelijk geheel onafhankelijk te zijn. Daarom wordt er nu gezocht naar contacten in Europa en de VS om het exporteren van ecologische cacao mogelijk te maken.

De Universidad Campesina vond in juni plaats in de Vredesgemeenschap San Jose de Apartado. Er namen interessante mensen aan deel, waaronder Gloria Cuartas. Zij was de burgemeester van Apartado, de dichtstbijzijnde stad, en heeft destijds geholpen met het opstarten van de Vredesgemeenschap. Nog steeds is Cuartas erg betrokken. De eerste dag van de Universidad sprak zij over het belang om ook intern hard te blijven werken aan communicatie, liefde, solidariteit en andere deugden, om zodoende sterker te staan tegenover alles wat de gemeenschappen dagelijks moeten trotseren.

Vanaf september 2007 zal Roos beginnen met het begeleiden van een ande-

Roos, gezeten op het paard, op de terugweg van Miramar. PBI begeleidde een vredesgemeenschap bij een pelgrimstocht ter herdenking aan de vermoorde Francisco Puertanaar. Voor haar zit Levis, een jongen uit de vredesgemeenschap. Roos had hem uitgenodigd om bij haar op het paard te komen zitten, maar hij stelde voor dat een andere jongen, Junior, beter op het paard kon klimmen omdat hij iets aan zijn voet had. Roos: "Levis is dertien jaar en als je hem iets geeft dan denkt hij altijd aan anderen, wat een waar... wereldgeschenk!"

re gemeenschap in Curvarado, Choco. Sinds een aantal jaar zijn de originele bewoners, die de (para)militaire operaties sinds 1997 overleefd hebben, teruggekeerd naar deze regio in afwachting van teruggave van hun grond. Na hier jarenlang op gehoopt en gewacht te hebben, besloten deze boeren begin augustus het heft in eigen hand te nemen en hebben zij

de palmoliebomen, die op de grond stonden die hen toebehoort, omgehakt. Hierdoor zal de al niet veilige situatie verder in het nauw komen. Het werk van PBI en de door PBI begeleide organisatie 'Justicia y Paz', die de teruggekeerde boeren onder andere juridisch ondersteunt, is daarom des te noodzakelijker.

● NEPAL

Advocacy Forum in Nepal

TEKST ANDREW MILLER

VERTALING JET VAN HAITSMAN

Kophila Adhikari is het symbool van een nieuwe generatie van mensenrechtenactivisten in Nepal. Jong, gemotiveerd en bereid sociale moeilijkheden te overwinnen. Zo leidt ze het documentatiecentrum van Advocacy Forum, een van de leidende NGO's van het land.

Als eerste vrouw uit haar provincie behaalde Kopila haar universitaire Rechtendiploma. Al tijdens haar studie zet ze zich in voor mensenrechten en geeft ze slachtoffers van het conflict rechtshulp en advies. De afgelopen jaren ging ze op 63 veldbezoeken

in de 72 districten van Nepal om zich in te zetten voor verdere naleving van de mensenrechten.

De mobiele telefoon van Kopila rinkelt voortdurend. Dagelijks zoeken slachtoffers van de al 11 jaar durende »

Kopila Adhikari, 28 jaar, advocate in Kathmandu, getrouwd en moeder van een kind.

» burgeroorlog raad bij haar. Ze documenteert de aanklachten en verspreidt de informatie veelal aan internationale mensenrechtenorganisaties. Als het bewijsmateriaal overtuigend is - bijvoorbeeld als er betrouwbare ooggetuigen zijn - dan kan de casus door Advocacy Forum verder behandeld worden. 'Er zijn duizenden gevallen van mensenrechtenschendingen in de verschillende districten,' verklaart Kopila.

Getuigen van mensenrechtenschendingen zijn niet de enigen die bellen naar de mobiele telefoon van Kopila. Onlangs belde een maoïstische rebel-leider om zich te informeren over een slachtofferhulpdienst die met ondersteuning van Advocacy Forum opgezet is. Advocacy Forum vermoedt een ander motief dan pure belangstelling achter dit telefoontje, namelijk het controleren en signaleren van de activiteiten van haar organisatie. Mensenrechtenorganisaties zijn in de districten niet erg welkom.

Ook van de kant van de regering wordt Advocacy Forum uitgedaagd. 'Als we cases willen oppakken, wordt onze organisatie vaak als vijand gezien in plaats van als partner.' Kopila werd recent bedreigd bij een aanklacht tegen een militaire officier. De lokale politieambtenaar ontmoedigde haar

en werd tenslotte kwaad toen ze erop stond de aanklacht te registreren. Zelfs nu de algemene situatie in Nepal verbeterd is, blijft het gespannen: 'We voelen ons nog steeds niet veilig.'

In de loop van het jaar 2006 intensiverde PBI de begeleiding aan Advocacy Forum bij bezoeken aan politiebureaus. 'We voelen ons veiliger als PBI ons begeleidt als we aanklachten laten registreren.' Ze illustreert dit aan de hand een recenter bezoek aan de hierboven genoemde politieambtenaar. Bij het vervolfbezoek aan dit politiebureau was PBI aanwezig. Het gedrag van de politieambtenaar was aanmerkelijk veranderd. 'Hij liet me papieren zien die hij me tot dan toe onthouden had, hij was erg beleefd en behandelde me als een familielid.'

OP DE BRES TEGEN STRAFFELOOSHEID

De mensenrechtensituatie in Nepal is verbeterd sinds de maoïstische rebellen in 2006 een vredesverdrag gesloten hebben met de overgangsregering. Toch wees het VN Hoofdcmissariaat voor de Mensenrechten in Nepal onlangs nog op het grote probleem van straffeloosheid voor mensenrechtenschendingen uit het (recente) verleden. Advocacy Forum staat vooraan om zich in te zetten tegen deze straf-

In de Himalayastaat wordt sinds 1994 een bloedige burgeroorlog gevoerd tussen de maoïsten en de royalisten. Er zijn inmiddels meer dan 13.000 burgerslachtoffers gevallen. Het democratische midden, waarbij niet gouvernementele organisaties (NGO's) en civiele bewegingen behoren, worden door beide kanten - regering en maoïsten - in het nauw gedreven.

In februari 2005 opende PBI op aanvraag van Nepalese NGO's een project in het land. Het team bestaat nu uit 5 projectvrijwilligers. Een coördinator voor het veiligheids- en beschermingsprogramma van PBI werkt samen met 4 Nepalese trainers aan de opbouw van een adviescentrum voor veiligheidsvraagstukken voor Nepalese organisaties.

PBI begon in oktober 2006 een aantal medewerkers van Advocacy Forum te begeleiden. Sindsdien voelen zij zich bij beroepsreizen naar afgelegen gebieden een stuk veiliger. De internationale aanwezigheid beïnvloedt ook de houding van lokale autoriteiten en beveiligingspersoneel in positieve zin. De bedreigingen zijn duidelijk verminderd.

feloesheid. De organisatie ontstond in 2001. Ze biedt onvoorwaardelijke rechtsbijstand aan slachtoffers van het conflict en van marteling en ze vecht voor hun rechten.

Ook houdt Advocacy Forum de omstandigheden in de gevangenissen in de gaten en zet ze zich middels nationale en internationale netwerken in voor de hervorming van het justitiële systeem in Nepal. Meer dan honderd medewerkers zijn werkzaam in twaalf verschillende districten in Nepal.

Gezien de verantwoordelijken van mensenrechtenschendingen vaak belangrijke posities hebben in de politiek of in het justitiële apparaat, is het voor Advocacy Forum vaak moeilijk gevallen geregistreerd te krijgen. Als ze de slachtoffers helpen zich in groepen te verzetten, leidt dat veelal tot anonieme bedreigingen.

Mensenrechtenactivisten in Nepal worden ook door de overheid in het nauw gedwongen.

Afscheid van drie bestuursleden

Evert Huisman (84), Pim van Sambeek (50) en Ronald van Witzenburg (52) namen op 8 september afscheid van PBI. Drie grote namen die veel voor PBI hebben betekend. Hun bestuursperiode omvatte bij elkaar opgeteld maar liefst 52 jaar! Een gesprek over hun mooiste ervaringen en een advies voor de toekomst.

‘HOUD VOOR OGEN DAT HET GAAT OM STEUN AAN GERECHTIGHEID’

Pim van Sambeek ging in 1988 als vrijwilliger naar Guatemala. Na zijn terugkeer in 1990 trad hij toe tot het bestuur en was hij van 1991 tot 2007 secretaris. Daarnaast had hij een spilfunctie in het werven van vrijwilligers en in de contacten met vertrekkende en teruggekeerde vrijwilligers. Binnen PBI verspreidde hij de projectinformatie en het nieuws over en van de vrijwilligers.

Het meest bijzonder vindt hij dat hij van nabij mocht meemaken hoe mensen-rechtenactivisten als Amilcar Mendez, leider van een boerenorganisatie in Guatemala die ageerde tegen gedwongen deelname aan burgerpatrouilles, telkens weer de moed vonden om met hun werk door te gaan. Eén boer had het ervoor over om eerst vier uur te lopen, voor hij op een bus kon stappen die hem naar de vergaderplaats van deze organisatie bracht. Daarnaast roemt Pim de samenwerking bij PBI Nederland en de fijne mensen met wie hij heeft gewerkt.

Zijn advies is kort en krachtig: blij bij alle besommeringen over de organisatie van PBI steeds voor ogen houden dat het gaat om steun aan mensen die aan gerechtigheid werken.

‘ZOEK INTENSIEVERE SAMENWERKING MET VERWANTE ORGANISATIES’

Ronald van Witzenburg vervulde van 1991 tot 2001 het penningmeesterschap en was van 2001 tot 2007 voorzitter van PBI Nederland. Hij heeft veel tijd en aandacht besteed aan de financiering van het werk en ging in de afgelopen jaren voorop bij activiteiten om het werk van PBI op een professionele leest te schoeien.

Voor hem behoorde het luisteren naar verhalen van teruggekeerde tot de mooiste momenten in het werk. Hij noemt de vrijwilligers ‘jonge, bevlogen mensen die met hun benen in de modder overeind blijven’. Bij het horen van hun verhalen wist hij weer waarom hij zich inzette voor PBI. Ook hij noemt de langdurige en goede samenwerking in het bestuur bijzonder: “We wisten altijd wat we aan elkaar hadden en een paar woorden waren vaak voldoende om elkaar te begrijpen.”

Ronalds advies voor de toekomst is een intensievere samenwerking met grotere organisaties die verwant werk doen. Daarnaast denkt hij dat PBI Nederland een grotere uitstraling kan krijgen als zij hoofdverantwoordelijke voor een (nieuw) project wordt: als initiatiefnemer, fondsenwerver en verzorger van de trainingen.

‘NIET ALLEEN TEGEN GEWELD, MAAR OOK VÓÓR EEN ALTERNATIEF’

Evert Huisman is de oprichter van PBI Nederland. Tot 2001 was hij voorzitter, daarna droeg hij dat stokje over en werd hij bestuurslid. Tussen de bedrijven door schreef hij ook het lees- en werkboek *Naar een cultuur van vrede en geweldloosheid* (2003).

Wat hem in al die jaren het meest goed heeft gedaan en waar hij met bewondering naar heeft gekeken, is het enthousiasme en de moed van de uitzonden vrijwilligers. Ze gingen toch een missie vervullen die niet zonder risico was. Gelukkig kwam iedereen tot nu toe weer veilig terug.

Voor Evert is het met name belangrijk om niet alleen tegen geweld te zijn, maar ook vóór een alternatief, namelijk actieve geweldloosheid. Dat kan worden bereikt door geen vijanden te hebben. Zijn advies voor de toekomst is dan ook om meer aandacht te geven aan een training voor geweldloze actie. Dat is niet alleen belangrijk voor het werken in een PBI-team, maar ook voor het organiseren van workshops vredeseducatie.

PBI Nederland wil namens iedereen graag haar waardering uitspreken voor het werk dat Evert, Pim en Ronald voor de organisatie hebben gedaan, en wenst hen alle goeds voor de toekomst.

NIEUWE VOORZITTER EN SECRETARIS VOOR PBI NEDERLAND

Drie bestuursleden nemen afscheid van PBI Nederland: Evert Huisman, Pim van Sambeek en Ronald van Witzenburg (zie pagina 7).

We mogen Jan van Montfort verwelkomen als nieuwe voorzitter. Jan is 15 jaar ontwikkelingswerker geweest, met name in Latijns Amerika en Zuidelijk Afrika. In 2005-2006 was hij directeur van het IKV en leidde hij de fusie met Pax Christi. Nu heeft hij zijn eigen adviesbureau voor MKB-bedrijven in Nederland en Afrika. Nieuwe secretaris van PBI Nederland wordt Edzo Tonkes. Edzo is al langer actief voor PBI Nederland. Ook hij werkte als ontwikkelingswerker, met name in Afrika. Tegenwoordig is hij bestuurslid bij een aantal organisaties waaronder het COS Haaglanden en het UNOY (United Network of Young Peace Builders) en African Diaspora Policy Centre en Consultant voor Africa Humanitarian. Ook worden we versterkt met teruggekeerde vrijwilligers. Esther Vink, Colombia vrijwilliger in 2004-2005, is toegetreden tot het bestuur. Zij gaat het lidmaatschap van het internationale bestuur, de IC, overnemen van Joke Edenburg.

AGENDA

- **13 oktober:** Informatiedag van PBI Nederland over ons werk en uitzending
- **Februari '08:** Training van PBI Nederland voor nieuwe projectvrijwilligers
Zie www.peacebrigades.nl

PBI NEDERLAND VERSTERKING

Naast nieuwe bestuursleden hebben we acht nieuwe vrijwilligers voor de werkzaamheden op en rond kantoor. Een webeditor, twee office managers en vijf landenspecialisten. Deze landenspecialisten zorgen dat de informatie uit de projecten ontsloten wordt en op de site komt in de vorm van websheets.

GASTEN UIT COLOMBIA

Eind september ontving PBI Nederland voor drie dagen twee gasten uit Colombia. Gildardo Tuberquia en Noheia Tuberquia van de Vredesgemeenschap San Jose de Apartado. Zie onze site voor een verslag.

TRAINING GROOT SUCCES

Afgelopen juli gaf PBI Nederland voor het eerst sinds 1995 weer een weekendtraining voor potentiële projectvrijwilligers. Met praktische oefeningen, verhalen en foto's van recente projectvrijwilligers, teamwerk, zelfreflectie en sollicitatiegesprekken. Zie onze site voor een verslag.

CONTACTADRESSEN

Guatemala

Pim van Sambeek, 025-2216467
E-mail: pvs@antenna.nl

Mexico

Marjolein van de Water, 06-48375535
E-mail: mexico-eurorep@peacebrigades.org

Indonesië

Janine Tijhoff, 06-47988344
E-mail: janine_pbi@hotmail.com

Colombia

Esther Vink, 06-33984132
E-mail: essievink@yahoo.com

Nepal

Jet van Haitsma, 06-16498221
E-mail: infopbi@antenna.nl

Steunnetwerk

Kantoor 020-4200331 of 06-16498221 (ma-wo-do)
E-mail: infopbi@antenna.nl

DONATEURS

Donateurs die hun contributie niet automatisch laten overmaken ontvangen bij deze nieuwsbrief de acceptgiro voor uw steun in het jaar 2006.

U kunt PBI ook machtigen voor een jaarlijkse automatische overschrijving. Wij danken u hartelijk voor uw bijdrage en hopen zo allen een steentje te kunnen bijdragen aan een rechtvaardigere wereld!

Ook extra giften, legaten of steun in de vorm van vrijwilligerswerkzaamheden zijn van harte welkom.

COLOFON

De PBI nieuwsbrief is een halfjaarlijkse uitgave van Peace Brigades Nederland voor donateurs, fondsen en andere belangstellenden.

PBI Nederland kantoor

Nieuwe Herengracht 29
1011 RL Amsterdam
020 - 4200331, 06 - 16498221
infopbi@antenna.nl
www.peacebrigades.nl

Hoofd- en eindredactie:

Cariene Joosten

Redactie:

Femke Stroomer,
Henk Wesseling, Jet van Haitsma
Inge Horstmeier, Bertine van Hövell
Vormgeving: Suggestie & illusie
(www.illusie.nl)

IN HET VELD

Indonesië

Tessa de Ryck
(februari '06 - oktober '07)

Indonesië

Mascha Koekoek
(mei '06 - zomer '07)

geen foto

Indonesië

Arthur van Witzenburg
(najaar '07 - najaar '08)

Colombia

Natasja van Vleanderen
(januari '06 - zomer '07)

Colombia

Roos Stringer
(februari '07 - augustus '08)

Guatemala

Jack van Luijtelaar
(januari '07 - januari '08)

Guatemala

Johanna van Strien
(12 oktober '07 - oktober '08)

Mexico

Eric-Jan Lens
(waarschijnlijk voorjaar 2008)